

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 4. szám

1953 március 10

Ára 40 fillér

JOSZIF VISSZÁRIONOVICS SZTÁLIN

Moszkva, 1953 március 6. (TASZSZ)
A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságától, a Szovjetunió Minisztertanácsától és a Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnökségétől.

A párt valamennyi tagjához, a Szovjetunió valamennyi dolgozójához.

Kedves Elvtársak és Barátaink!
A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága, a Szovjetunió Minisztertanácsa és a Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége nagy fájdalommal értesíti a pártot és a Szovjetunió minden dolgozóját, hogy március 5-én este 9-50 órakor, súlyos betegség után elhunyt Joszif Visszárionovics Sztálin, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke és a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának titkára.

Utolsó dobant Joszif Visszárionovics Sztálinnak, Lenin harcostársának és ügye lángesze folytatójának, a Kommunista Párt és a szovjet nép bölcs vezérének és tanítómesterének szíve. Sztálin neve végtelenül drága pártunknak, a szovjet népeknek, az egész világ dolgozóinak. Leninnel együtt Sztálin elvtárs volt a Nagy Októberi Szocialista Forradalom lelkesítője és vezére, a világ első szocialista államának megalapítója, Sztálin elvtárs, Lenin halatáplán ügyét folytatva, a szocializmus világértelmű jelentőségű győzelmére vezette országunkban a szovjet népet, Sztálin elvtárs ve-

zette országunkat a második világ-háborúban a fasiszmus fölötti győzelemre, s ez alapvetően megváltoztatta az egész nemzetközi helyzetet. Sztálin elvtárs felfegyverezte a pártot és az egész népet a Szovjetunió kommunista építésének nagy és világos programjával.

Sztálin elvtárs egész életét a kommunizmus nagy ügye önfeláldozó szolgálatának szentelte, halála a legsúlyosabb veszteség a párt, a szovjetország és az egész világ dolgozóinak számára.

Sztálin elvtárs elhunytának híre mély fájdalommal tölti el a munkásokat, a kolhozparasztozt, az értelmiségiek és hazánk minden dolgozója szívét, hős hadseregünk és haditengerészetünk harcosainak szívét, a dolgozók millióinak szívét a világ minden országában.

E szomorú napokban országunk minden népe még szorosabban tömörül a nagy, testvéri családban, a Lenin és Sztálin alkotta és nevelte Kommunista Párt kipróbált vezetésénél.

A szovjet nép osztatlan bizalmat táplál és forró szeretetet érez drága Kommunista Pártja iránt, mert tudja, hogy a párt egész munkásságának legelső törvénye a nép érdekeinek szolgálata.

A munkások, a kolhozparasztozt, a szovjet értelmiségiek, országunk összes dolgozóit tántoríthatatlanul követik a pártunk által kidolgozott politikát, amely megfelel a dolgozók léteérdekeinek, s amely szocialista hazánk hatalmasságának további fokozására irányul. A Kommunista Párt e politikájának he-

lyességét igazolták a harcok évtizedei, e politika elvezette a szovjetországi dolgozókat a szocializmus történelmi jelentőségű győzelmeihez. A Szovjetunió népei, amelyeket e politika lelkesít, a párt vezetésével bizton haladnak előre az országunkban folyó kommunista építés újabb sikerei felé. Országunk dolgozói tudják, hogy a lakosság valamennyi rétege — a munkások, kolhozparasztozt, értelmiségiek — anyagi jólétének további fokozása, az egész társadalom állandóan növekvő anyagi és kulturális szükségleteinek maximális kielégítése, mindig a Kommunista Párt és a szovjet kormány különleges gondoskodásának tárgyát képezte és képezi.

A szovjet nép tudja, hogy a szovjet állam védelmi képessége és hatalma fokozódik és erősödik, hogy a párt minden eszközzel erősíti a Szovjet Hadsereget, a Haditengerészetet és a felderítés szerveit, hogy állandóan fokozza kényszerítünket bármely agresszor megsemmisítő visszaverésére.

A Kommunista Pártnak és a Szovjetunió kormányának külpolitikája mindig a béke megőrzésének és megszilárdításának, egy újabb háború előkészítésének kiiktatásának elleni harcnak megengedhetetlen politikája, a nemzetközi együttműködésnek és minden ország irányában a kereskedelmi kapcsolatok fejlesztésének politikája volt és marad.

A Szovjetunió népei, hiszen a proletárinternacionalizmus zászlajához, erősítik és fejlesztik testvéri

(Folytatás a 2. oldalon.)

Mélysegesen gyászolnak Egyetemünk és Főiskolánk hallgatói, professzorai, tanszemélyzete és dolgozói

Eltávozott tőlünk korunk legnagyobb embere, Sztálin, Sztálin elvtárs, a mi nagy Sztálinunk: — meghalt. Eltávozott tőlünk Ő, aki mindenkinél jobban szerette az embereket és akit mindenkinél jobban szerettek az emberek. Eltávozott tőlünk Sztálin, akinek szeretett képét, drága alakját oly mélyen a szívünkbe véstük. Eltávozott tőlünk tanítónk és vezérünk, akinek mindent köszönhetünk: az életet, hazánk szabadságát, békénket, magyszerű munkánkat és terveinket, ragyogó szocialista jövőnket.

Mindaz, ami a munkáosztályban nagy és hősi, benne nyert megtestesülést. Rettenhetetlen géniusza, hajthatatlan, szívós akarata harcra szervezte a pártot és a dolgozó milliókat, lánggal lobogott szent és halálos gyűlölete minden rabság és elnyomás ellen. Forradalmi szenvedélye hegyeket mozgatót meg és hátráltatott volt a hite a tömegek állatörefejében. Szervező lángese a békés építőmunkában éppúgy, mint a háborúban, az osztályháború nagy szövővé. Nyes küzdőterén utat mutatott a munkáosztálynak, a dolgozó millióknak, győzelmes harcra szervezte őket.

A nagy Lenin küzdőtársa, a munkáshadsereg született vezére, a munkáosztály géniusza szállt sírba. Az Ő nevével, az Ő vezetése alatt, az Ő tanításait követve, a munkáosztály, a dolgozó emberiség vezetőjeként száz- és százmilliókat emelt ki a tőke uralma alól, országokat, nemzeteket vezetett a szabadság és függetlenség útjára.

Mérhetetlen a veszteség, amely az emberiséget Sztálin elvtárs halálával érte. Mérhetetlen a mi fájdalomunk, az egész magyar nép fájdalma, minden kommunista fájdalma, az egész világ munkásságának, dolgozóinak fájdalma, a haladó, a békeszerető, a becsületes emberek fájdalma.

Nincs szó, amely ki tudná fejezni ezt a mérhetetlen fájdalmat, nincs szó, amely ki tudná fejezni azt a ragaszkodást, amelyet iránta érzett a Szovjetunió nagy népe és mellette minden, a szabadságért, a békéért harcoló becsületes ember, munkás, dolgozó, paraszt, tudós, író, mérnök, minden egyszerű ember az egész világon. Abban a nagy, szavakban ki nem fejezhető fájdalomban, amely most gyászhaborítja az egész dolgozó emberiséget, osztozik mindenki, akiknek drága az emberi szabadság és a béke ügye.

Könnyes szemmel állunk, könnyes szemmel állnak a százmilliók a nagy Sztálin ravatalánál. De könnyeink nem fedhetik el, fájdalomunk nem fejezheti el, milyen hatalmas örökséget hagyott Sztálin elvtárs reánk, az egész emberiségre.

Sztálin arra tanított bennünket, hogy mindig a legfontosabbra összpontosítsuk erőnket és céltudatosan, következetesen harcoljunk a kitűzött feladat megvalósításáért. Ezt a sztálini tanítást száz- és százmilliók tanulják meg és most száz- és százmilliók fogadják meg szent fogadalommal az Ő ravatalánál: tántoríthatatlanul harcolni fogunk a sztálini célért, Lenin és Sztálin ügyének győzelméért, a nemzetközi munkáosztály felszabadulásáért, a szocializmus győzelméért az egész világon.

Sztálin arra tanított bennünket: emeljük magasra az emberi haladás és a béke zászlaját és állítsunk csatasorba minden becsületes embert a béke frontján, a tömeggyilkos imperialista rablókkal szemben, a gyarmattartó tőkésekkel szemben, a munkásgyerekeket kínzó, munkásszonyokat senyvesztő, dolgozó embereket kiszorító imperialista reakció ellen. Száz- és százmillió ember fogadja meg a nagy Sztálin ravatalánál: híven teljesíteni fogjuk nagy vezérünknek ezt a tanítását.

A nagy Sztálin arra tanított bennünket, emeljük magasra a népek közötti barátság zászlaját, elszélteljék és őrizzük a népek függetlenségét és szabadságát. Megfogadjuk, százmilliók fogadják meg drága vezérünk ravatalánál: rettenthetetlenül és tántoríthatatlanul harcolni fogunk a népek függetlenségéért és szabadságáért, a népeket elnyomó, függetlenségüket támadó imperialista reakció ellen.

A nagy Szovjetunió népének oldalán a mi népünk, a magyar nép mint egy ember áll könnyes szemmel és fájdalomtól lesújtott szívvel: felszabadítója és nagy barátja ravatalánál. Mi legjobb barátunkat, tanítónkat, vezérünket, édesapánkat veszítettük el. Nem volt ember népünk egész történelme folyamán, aki annyit tett volna a sokat szenvedett népért, mint a nagy Sztálin.

Azon leszünk, hogy felszabadított, boldog hazánk még messzebbhangzóan hirdesse a nagy Sztálin diadalmát, azon leszünk, hogy még több sikerrel és odaadással végezzük szocialista építőmunkánkat.

Gyászbaborult a világ. Gyász tölti el a szíveket Pekingtől Szófiáig és Párizstól Washingtonig az egész világon mindenütt, ahol becsületes emberek az emberiség jobb jövőjéért és békéjéért harcolnak. De erős és legyőzhetetlen szerszámot és fegyvert szorító kezünk.

Fogadjuk Neked, Sztálin elvtárs, fogadjuk, hogy életünk végső pillanatáig hűséges katonáid leszünk, dolgozók, áldozatkész fiatalok általad felszabadított és erőhöz segített drága hazánknak, törhetetlen harcosai a békének, a proletárinternacionalizmus, a kommunizmus nagy ügyének.

(Folytatás az 1. oldalról.)

barátságukat a nagy kínai néppel, valamennyi népi demokratikus ország dolgozóival, erősítik és fejlesztik a baráti kapcsolatokat a kapitalista és gyarmati országoknak a béke, a demokrácia és a szocializmus ügyéért harcoló dolgozóival.

Kedves Elvtársak és Barátaink!

A kommunizmus felépítéséért folyó harcban a szovjet nép nagy irányító, vezető ereje a Kommunista Pártunk. A párt erejének és hatalmának legfőbb feltétele, sorainak acélsége és tömör összeforrottsága. A mi feladatunk, hogy úgy őrizzük a párt egységét, mint a szemünk világát, neveljük a kommunizmus felépítésének aktív politikai harcosait, erősítsük még jobban a párt kapcsolatait minden

dolgozóival, a munkásokkal, a kollektív gazdaságokkal, az értelmiséggel, mivel a néphez fűződő e szívszakító, hatatlan kapcsolatban rejlik pártunk ereje és legyőzhetetlensége.

A párt egyik legfontosabb feladata látja abban, hogy a kommunizmus felépítéséhez szükséges magas fokú politikai éberség szellemében, a belső és külső ellenséggel vívott harcban tanúsítandó kérelhetetlenség és szilárdság szellemében nevelje.

Amikor a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága, a Szovjetunió Minisztertanácsa és a Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége a szomorú napokban a párt és a néphez fordul, kifejezi azt a szilárd bizonyosságot, hogy a párt és a néphez minden dolgozója még szorosabban tömörül a Központi Bizottság és a

Szovjet kormány köré, minden erejét és alkotó energiáját mozgósítja az országunkban folyó kommunista építési nagy munkájára.

Sztálin halhatatlan neve örökké fog élni a szovjet nép és az egész haladó emberiség szívében.

Éljen Marx—Engels—Lenin—Sztálin mindenekelőtt diadalmas-kodó, nagy tanítása!

Éljen hatalmas szocialista hazánk!

Éljen hős szovjet népünk!
Éljen a Szovjetunió nagy Kommunista Pártja!

A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága

A Szovjetunió Minisztertanácsa
A Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége

1953 március 5-én.

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának

MOSZKVA

Drága Elvtársak!

Szívéink mélyéig megrögzött bennünk drága tanítónk, vezérünk és felszabadítónk, Joszif Visszárionovics Sztálin elvtárs halála. A megpróbáltatás e nehéz napjában a Magyar Dolgozók Pártja és az egész magyar nép még szorosabban zárja sorait. Minden erőnkkel azon lesünk, hogy méltóknak bizonyuljunk a nagy Sztálin hagyatékához, s még magasabbra emeljük a zászlót, amelyet ő adott a kezünkbe. Megingathatatlan egységben követjük Marx, Engels, Lenin, Sztálin tanítását. Testvéri hűséggel a kommunizmus felépítésének Szovjetunió iránt, megbonthatatlan egységben a hatalmas békétáborral hazánkban is valóra váltjuk a világ népei nagy vezérének, J. V. Sztálin elvtársnak örökké élő eszméit.

Budapest, 1953 március 6.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége
RÁKOSI MÁTYÁS

A MAGYAR NÉPHEZ!

A Magyar Dolgozók Pártjának Központi Vezetősége, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa és a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a drága vezér és tanító, J. V. Sztálin elvtárs halála alkalmából az egész gyászhaborult magyar dolgozó nép nevében mély részvétet és együttérzést fejez ki a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának, a Szovjetunió Minisztertanácsának, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének, a testvéri szovjet népnek.

Sztálin elvtárs halála az egész világ dolgozóinak a földkerekség békéért és szabadságért küzdő százmillióinak legnagyobb vesztesége a nagy Lenin halála óta. Eltávozott az élők sorából az a férfi, aki Leninnel együtt megteremtette és acélosította a Szovjetunió Kommunista Pártját, győzelemre vezette a Nagy Októberi Szocialista Forradalmat, amely az emberiség történelmének új korszakát nyitotta meg. Annak az embernek szíve szilárd meg dobogni, aki megteremtette, megszilárdította és legyőzhetetlen világhatalommá fejlesztette a világ dolgozóinak első rohamcsapatát, támaszát és reményességét, a szovjet államot. A szocializmus nagy építő mestere hagyott el bennünket, aki újat mutatott a kapitalista iga lerázásáért küzdő és a szocializmus felépítő népeknek. A szabadság nagy hadvezére hunyta le szemét, aki megmentette az emberiséget a fasiszta barbárságtól és enyomástól. Az elnyomottak és kizsákmányoltak legbelső barátja halt meg, aki minden csepp véréért a dolgozó nép szabadságát szent ügyének áldozta. Marx—Engels—Lenin halhatatlan tanításának lángszólyója és továbbfejlesztője távozott el tőlünk, a nagy tudós és államférfi, akinek

eszmái örökké fognak élni a népek szívében és tetteiben.

A magyar munkások, parasztok, értelmiségiek milliói gyászolják Sztálin elvtársat. Amióta népünk legjobbját, magyar szabadságharcosát és forradalmárokat hosszú sora századokon át hiába küzdött és áldozott, az ő segítségével, az általa nevelt és vezetett Szovjet Hadsereg felszabadító tettei nyomán vált valósággá, Sztálin elvtársnak köszönhetjük a magyar nemzeti függetlenségét, a magyar népszabadságot. Sztálin elvtárs segítségével, tanításával lehetett a magyar dolgozó nép számára, hogy megdöntse kizsákmányoló urainak hatalmát, megvédi békéjét és függetlenségét a szabad magyar hazát a csúszkáló imperialista háborús uszítókkal szemben.

Sztálin elvtárs baráti segítségére támaszkodva kezdtük meg és folytatjuk hazánkban a szocializmus felépítését, foglaltuk el helyünket a szabad népek nagy családjában. Sztálin elvtárs tanítása, útmutatása, példája nevelte, formálta, acélosította meg dolgozó népünk harcainak és sikereinek szervezőjét, a Magyar Dolgozók Pártját. Sztálin elvtárs neve, műve, tanítása örök időkre szilárdan fog megállni a magyar nép emlékeztetőjében, a magyar nép örökre szívébe zárja.

Sztálin elvtárs tanítása, műve halhatatlan. Nincs erő, mely kikezdené azt, amit ő megalkotott. A nagy tanító és vezér eltávozott, de itt vannak tanítványai, elvtársai, katonái, akik megvédik és folytatják azt, amit ő hagyott örökségül. Sztálin elvtárs hadserege, Sztálin elvtárs tábora megszállhatatlan és legyőzhetetlen.

Sztálin elvtárs megszállhatatlan és legyőzhetetlen táboraiba tartozunk

mi is, a szocializmus felépítő szabad Magyarországon.

Népünk gyászolja a barátot, a tanítót, a vezetőt. Zárjuk meg szorosabban sorainkat, tömörülünk még jobban nagy pártunk, Népköztársaságunk köré. Sztálin elvtárs hű tanítványa, Rákosi Mátyás elvtárs köré. Sztálin elvtárs tanításához hűen erősítsük meg még jobban pártunkat, kövessük meg szilárdan egységbe az egész magyar dolgozó néppel. Sztálin elvtárs tanításához hűen tegyük meg erősebbé népi államunkat, függetlenségünk és békénk őreit, néphadseregünket. Sztálin elvtárs nyomdokain járva munkálkodjunk még odaadóbban megfegyvereztetésben öt éves tervünk megvalósításán, hazánk, népünk jövőjének és kultúrájának állandó emelésén. Sztálin elvtárs tanításához hűen fokozzuk éberségünket a külső és belső ellenség ellen, fokozzuk harcunkat a békéért.

Magyarország népének hűsége a szovjet néphez, a nagy Szovjetunió vezetője békétáborhoz, a népek barátságának és együttműködésének nagy ügyéhez, a proletárnemzetköziség szilárdabb, mint valaha.

Marx, Engels, Lenin, Sztálin győzelmes zászlaja alatt, a Szovjetunió Kommunista Pártja, a nagy szovjet nép vezetésével, szilárd egységben a testvéri népi demokráciákkal, a világ minden dolgozóival harcoljunk és dolgozzunk a szocializmus felépítésének győzelméért hazánkban, a béke ügyének diadaláért az egész világon.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa.

BUDAPEST.

Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége

A Magyar Dolgozók Pártja Szegedi Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a szegedi Egyetem és Főiskola pártbizottsága és minden becsületes dolgozója mély megrögzöttséggel fogadja Joszif Visszárionovics Sztálin elvtárs halálának híreit. Sztálin elvtársban felszabadítóját, legnagyobb barátját és tanítóját szereti és tiszteli népünk.

Biztosítjuk a Központi Vezetősé-

get és népünk szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak, hogy a szegedi Egyetem és Főiskola kommunista és minden becsületes tanára, dolgozója és hallgatója még elsősorban hűen egységben tömörül pártunk és kormányunk mögé. Fogadjuk, hogy még szorosabban zárjuk sorainkat, fokozzuk éberségünket az ellenség elleni kíméletlen harcban. Fogadjuk, hogy Sztálin elvtárs ta-

nítása szellemében harcolunk a munkánk területén a pártunk és kormányunk által elénk állított feladatok maradéktalan megoldásáért.

Szeged, 1953 március 7-én.

A Magyar Dolgozók Pártja Szegedi Egyetemi és Főiskolai Bizottsága nevében:

Tury Géza,
a Pártbizottság titkára.

BUDAPEST.

Dolgozó Ifjúság Szövetsége Központi Vezetősége

A Szegedi Egyetemi és Főiskolai DISZ Bizottság, az egyetem és főiskola DISZ-tagsága és valamennyi becsületes hallgatója, mély megrögzöttséggel fogadták nagy tanítónk, a forrón szeretett Sztálin elvtárs halálhíreit.

Mindnyájan érezzük azt a nagy veszteséget, melyet Sztálin elvtárs halála jelent az egész világ dolgo-

zó, békeszerető emberei számára. Ugyanakkor tudatában vagyunk annak, hogy csak akkor lehetünk méltóak az ő nagy emlékéhez, ha még fokozottabban helytállunk a tanulás frontján.

Megfogadjuk, hogy a tanulmányi és politikai munka színvonalának emelésével, az ellenség elleni kímé-

letlen harccal, mindenben nagy pártunk és Rákosi elvtárs útmutatásait követve, lankadatlanul, erőnk nem kímélve küzdünk Sztálin elvtárs halhatatlan örökségének megvalósulásáért.

Dolgozó Ifjúság Szövetsége Szegedi Egyetemi és Főiskolai Bizottsága.

Rákosi Mátyás elvtársnak,

a Magyar Dolgozók Pártja Központi Bizottságának főtákará,
a Minisztertanács elnöke,

Budapest

Kedves Rákosi Elvtárs!

A Szegedi Tudományegyetem Tanácsa az Egyetem minden dolgozója nevében mélyeséges gyászát és őszinte szívből fakadó részvétét jelenti a szovjet nép lángelkű vezéré, az emberiség nagy tanítója, népünk igaz barátja, Sztálin elvtárs halála alkalmából. A Szikra, melynek élesztésében egy emberöltőn át oly törhetetlen munkával és nem alkuvó kitarással vett részt Lenin oldalán, fényével már az egész Földet bevilágító lánggá lett, melynek jótékony melegét embermilliók élvezik és embermilliók vágyják. Bátorsága, zsenialitása és az elnyomottak, kizsákmányoltak irányában érzett mélyeséges szeretete vezette egész életét kitöltő küzdelemben, a világ minden igaz emberének gyásza kíséretében.

Mi, magyarok különösen mélyen és őszintén gyászoljuk a marx-lenini eszmék zseniális továbbépítőjét, a Nagy Honvédő Háború diadalmas hadvezérének, hiszen az ostromlott Budapest megmentőjét, az

éhező gyermekek, betegek melegszívű jótétjét, újjáépítésünk szükséges támogatóját veszítettük és barátjuk Benne.

Az épülő szocializmus-kommunizmus korának egyik legnagyobb történelmi alakja távozott. Vele, reánk maradtak azonban alkotásai, az emberi szellem hatalmas piramisai, reánk maradt az emberiség jobb feleének szívében már kiirhatatlan gyökeret vert őszinte békevágya.

A fájdalom valamennyiünket felfogott továbbmunkára acélos. Igazunk az Egyetem valamennyi dolgozója nevében, hogy szocializmus felépítő Hazánk, az emberiség közötti béke érdekében tantermeinkben, laboratóriumainkban, műhelyeinkben több és jobb munkával áldozunk feljuttathatlan Tanítónk és Vezérünk emlékének.

Szeged, 1953. évi március hó 6-án.

A Szegedi Tudományegyetem Tanácsa nevében:

dr. Fodor Gábor
rektor

Szovjet Nagykövetség

BUDAPEST.

Megrögzöttség és mély fájdalommal elevelt fogadta a Szegedi Orvostudományi Egyetem tanári kara, oktatószemélyzete és valamennyi dolgozója a szomorú hírt: Joszif Visszárionovics Sztálin, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom lelkesítőjének és vezérének, a világ első szocialista állama megalkotójának, a Nagy Honvédő Háború győztes hadvezérének, a fasiszmus legyőzőjének, a béke nagy

harcosának, a tudományok pártfogójának és bölcs irányítójának halálhíreit. E szomorú órában még halálozottnak látjuk, hogy harcosszerű baráti viszonyunkat mélyebbé kell tennünk a nagy Szovjetunióval és a békétábor testvéri népeivel, hogy a sztalini eszméket teljes egészében diadalra vigyük.

Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsa.

Rákosi Mátyás elvtársnak

BUDAPEST.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem tanárait, oktatószemélyzetét és valamennyi dolgozóját mélyen megrögzöttség és nagy fájdalommal töltötte el Joszif Visszárionovics Sztálin, Lenin legnagyobb, leghűségesebb harcosának, Lenin halhatatlan ügye folytatójának

halálhíre. A Szegedi Orvostudományi Egyetem minden tanára, oktatója és dolgozója még szorosabban tömörül a Magyar Dolgozók Pártja vezetése alatt.

Szegedi Orvostudományi Egyetem

Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének

BUDAPEST.

A szegedi Pedagógiai Főiskola dolgozóinak mélyeséges megrögzöttséggel vették tudomásul népünk igaz barátjának, tanítójának, hazánk felszabadítójának, Sztálin elvtársnak halálát.

Sztálin elvtárs valamennyi nevelő előtti példaképpen áll. Élete, munkássága, tanítása számunkra is irányt mutat. Most, hogy eltávozott tőlünk, akinek szeretett képét, drága alakját mélyen a szívünkbe vésztük, megfogadjuk, hogy az ő tanításától soha el nem térünk. Iskol-

ánk falai között jobb alkotómunka megteremtése, politikai nevelőmunka megjavítása, tetteiben való megmunkálása fogja hirdetni, hogy további munkánkban még inkább megvalósítani igyekszünk pártunk irányvonalát, hogy így lerögzjük Sztálin elvtárs iránt érzett igazi, mély szeretetünket és hálánkat.

Éljen a szovjet-magyar nép megbonthatatlan barátsága!

Szegedi Pedagógiai Főiskola dolgozói és hallgatói.

Drága Rákosi elvtárs!

Mi a Szegedi Orvostudományi Egyetem DISZ fiataljai, mély megrögzöttséggel értesültünk lángszólyó tanítónk, a béke legfőbb őre és a haladó emberiség bölcs vezéré, Sztálin elvtárs haláláról.

Sztálin elvtárs halála hatalmas veszteség a világ minden dolgozója, minden becsületes ember számára, mindenki számára, akinek szent a béke ügye. A nyolcszázmillió békétábor vezetőjét, a népi demokráciák felszabadítóját, a kapitalista országok elnyomott és kizsákmányolt proletáriátusa legfőbb támaszát veszítette el Sztálin elvtársban.

Mi tudatában vagyunk annak a hatalmas segítségnek, melyet a Szovjetunió és Sztálin elvtárs népünknek és elsősorban nekünk, fiataloknak nyújtott. Sztálin elvtársnak, a Szovjetuniónak köszönhetjük felszabadításunkat, azt, hogy apáinknak nem sújtja a munkanélküliség, hogy nyomor helyett felszabadult szocializmus felépítő hazánkban élhetünk. Sztálin elvtársnak és a Szovjetunióknak köszönhetjük, hogy nyugodt körülmények között tanulhatunk a nép egyetemén, hogy elsajátíthatjuk a tudományt, amelyből apáink ki volt ak zárva. Sztálin elvtársnak köszönhetjük összes eddigi sikereinket, neki köszönhetjük azt a ragyogó boldog jövőt, amely előtt állunk és amelynek felépítésében minden erőnkkel részt veszünk.

Szeretettel Sztálin elvtársnak halála mély, fokozottabb éberségre, a béke ellenségeinek fokozottabb győztesére, több és jobb munkára, fokozottabb kötelességteljesítésre kötelez bennünket.

Fogadjuk Önnek, drága Rákosi elvtárs, hogy ezután még fokozottabban szorgalommal fogjuk tanulni az orosz nyelvet, az élenjáró tudomány nyelvét, Lenin és Sztálin nyelvét.

Még fokozottabban munkával igyekszünk elsajátítani a marxizmus-leninizmus tanításait, melyet Sztálin elvtárs még a legutóbbi években is oly nagy bölcseséggel fejlesztett tovább.

De nem kevesebb szorgalommal fogjuk elsajátítani a szakmánkkal kapcsolatos minden tantárgyat, hogy jobb gyógyító munkánkkal hozzájáruljunk népünk egészségügyi színvonalának emeléséhez és minél több dolgozót óvjunk meg a betegségtől, a beteget pedig minél több visszahassuk a termelő munkára.

Minden erőnkkel azon lesünk, hogy teljesérővel harcosai legyünk hazánkban, a nemzetközi proletáriátusnak és a hatalmas Békétábornak.

1953. március hó 7-én.

Szegedi Orvostudományi Egyetem DISZ szervezete

Rákosi elvtárs szegedi évei

Március 9-e népiünk szeretett vezére, Rákosi Máttyás elvtárs születésnapja. E napon különösen mély és forró szeretettel tölt el bennünket nagy tanítónk iránt, akinek munkájához, bölcs vezetéséhez fűződik történelmünk legmélyebb, legnagyobb horderejű, az egész nép életét gyökeresen átforgató átalakulása. Miközben forró szeretettel köszöntjük Lenin és Sztálin legjobbak magyar tanítványát, a hála mellett a büszkeség érzése is eltölt bennünket, szegedieket, mert

népiünk szabadságharcának vezetője itt, Szegeden került szorosabb kapcsolatba a munkásmozgalommal, a tudományos szocializmus elméletével, itt is merete meg a forradalmi munkásság harcokban és tüntetéseiben kifejeződő hatalmas erejét, itt kezdte felhalmozni azt a gazdag tapasztalatot, azt a szellemi tőkét, ami később oly dúsán kamatozott és kamatozik népiünk hazánk, de ezen túlmenően az egész világ dolgozóinak javára.

Rákosi Máttyás a magyar dolgozó nép fia, a munkásosztály neveltje. A Kossuth-párti, szívvel-lelélekkel a nemzeti függetlenséget akaró Rákosi József — Máttyás édesapja — éjjel-nappal dolgozott 12 gyermeke eltartásáért, de a gazdag Bácska, a 10 ezer holdasok birodalma így sem jutottott betevő falatot a 12 gyermeknek. Ennek a tanulságnak a birtokában került Szegedre, 1906-ban a reáliskola IV. osztályába a barátkozó természetű, vitaközní szerető, mosolygó arcú diák. Csakhamar a szegedi Reálgimnázium legkiválóbb tanulója, az önképzőkör titkára lett.

Nemcsak tanult, de tanított is: élvezetes, érthető, meggyőző feleleteiből, az iskolai ünnepeken mondott beszédeiből tanult az osztály és az egész iskola diáksága.

Már akkor kezdte megérteni, hogy a dualista-monarchia gazdasági és társadalmi rendje minden ereztékében recseg-ropog, hogy építményének a munkásosztály forradalma általi szükségszerű lerombolása bekövetkezik, s mint a dolgozó nép hű fia,

harcba menj a forradalom mellé! győzelemért, a magyar nép kiszámányolói feletti dalaért, a világ forradalmi megváltoztatásáért.

A szervezett munkások, akikkel szegedi tartózkodásának első napjaiban kapcsolatba került, kezébe adták a „Kommunista Kiáltványt“, Marx és Engels műveit, amelyek az elnyomottak szabadságáért hősiiesen harcoló munkásosztályhoz elszakíthatatlanul hozzákapszolódtak mindennapi olvasmányai lettek. A szegedi proletárok nemcsak a forradalmi elmélet alapvető műveinek megismerésével készítheték elő a fiatal Rákosi Máttyást a népiünk szabadságáért vívott hősi harcokra, hanem az 1905-ös orosz forradalom hatására kialakult forradalmi helyzetben kiboruló nagy-szerű megmozdulásaikkal, tüntetéseikkel, a csendőrséggel vívott harcokkal is, melyekben résztvevő a reálgimnázium hatodikosztályos diákja, aki így a fegyverekkel a tüntetőkre támadó rendőrség kard-lapjainak csapása alatt megértette az osztályharc kérelmetlen keménységét.

A forradalmi elméletet már ekkor forradalmi gyakorlati kapcsolta össze a fiatal Rákosi Máttyás. Ehhez a szegedi munkás-

ság segítette hozzá őt, aki arra volt hivatott, hogy a magyar dolgozók szocializmusért vívott harcának vezére legyen.

A szegedi proletárok körében eltöltött évek, a szegedi munkások hősi harcai avatták a dolgozók szabadságának élharcosává, tették a forradalmi elmélet és forradalmi gyakorlat elválaszthatatlan egységének megtestesítőjévé. Ezért is tekint különös büszkeséggel Szeged munkás népe Rákosi Máttyás elvtársra, aki 1906-tól 1910-ig volt a szegedi forradalmi proletárok tanítványa.

1918 elején ismét kapcsolatba került Rákosi elvtárs a forradalmi szegedi munkásokkal. Rákosi Máttyás ekkorára kijárta a bolsevikok lenini-sztálini iskoláját és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom diadalmas eszméinek jegyében a magyar társadalom anyagi életének fejlődése által kitűzött szükségszerű feladat — a proletárforradalom végrehajtása — megoldásának legfontosabb tényezője, a Kommunista Párt megteremtésén, vidéki szervezetek kiépítésén dolgozott fáradhatatlanul.

Mint a párt vidéki titkára eljött Szegedre is 1918 december végén és csakhamar megalakította a Kommunista Párt szegedi szervezetét.

Kiváló szervezőképességével, bátor fellépésével, lángoló beszédeivel meghódította a dolgozó tömegek szívét. A polgári forradalom ingadozó, a forradalom továbbfejlődésétől rettegő kormányától elfordult munkások meg akarják szabadulni a tökéletes kiszámányolástól; békére, szabadságra, kenyérre vágytak. Rákosi elvtárs december 30-án mondott beszédében ezekre a kérdésekre adta meg a felet Szegeden is, amikor azt hirdette, hogy követni kell az orosz munkásosztály példáját; „...itt az idő a munkás-diktatúrára, itt van az idő arra, hogy kézbe vegyük a hatalmat.“ (Szegedi Napló 1918 december 31.) Törhetetlen optimizmusa magával ragadta hatalmas tömegű munkás- és katonahallgatóságát. Szegeden ekkor több, lángoló hazafiságtól áthatott, a jobb, a boldogabb jövő perspektívát megmutató, a Kommunista Párt igazát tudományosan bebizonyító, a munkásszülő jobboldali szociáldemokráciát leleplező beszédet mondott és ennek eredményeként

létrejött 1919 január első napjaiban itt is a Kommunista Párt, amelyhez „...a szegedi szociáldemokrata párt nagyrésze csatlakozott.“ (Dette János kormánybiztos jelentése a hadügyminiszternek, 1918 december 31.). Rákosi elvtárs pártépítő munkájában kiemelkedő fejezet volt a Kommunista Párt szegedi szervezetének megalakítása. A szegedi munkásság forradalmi hagyományához híven egységesen csatlakozott a forradalmi párthoz, ahhoz a vezető erőhöz, amely nélkül nem győzhet a munkásosztály ügye. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom magyarországi kisugárzásának hatására egyre élesebben jelentkező, proletárforradalommal terhes helyzetben szükségszerűen létrejött népiünk felszabadulásának és felemelkedésének vezető nemzeti ereje Szegeden is.

Rákosi elvtárs szegedi szervező munkája a magyar munkásosztály és katonaság többségének a Kommunista Párt számára való megnyerése, tehát a proletárdiktatúra kivívása előfelté-

telei megteremtésének jegyében történt.

A tanítvány, aki a forradalmi elmélet és gyakorlat elemi iskoláját Szegeden járta ki s azóta elvégezte ennek egyetemét is, valamint a tanító, a forradalmi munkástömeg, amely a forradalmi hullám emelke-désével párhuzamosan öntudatosodott, ismét egymástartaltak s együttesen vívták harcukat a Kommunista Párt győzelmes zászlaja alatt a Tanácsköztársaságért, népiünk szabadságáért.

Szeged valamennyi szellemi és fizikai dolgozója boldog, szabad, szocializmust építő élete, ragyogó jövője megvalósuló perspektíváinak lelkesítő tényei mögött ott tudja nagy pártunkat, annak vezetőjét, győzelmeinek szervezőjét, Rákosi elvtársat.

Amikor a hála és hűség forró szeretetével s a magyar dolgozók büszkeségével tekintünk nagyszerű eredményeink megvalósulásának legelső harcosa fejé-61-ik születésnapja alkalmából, kívánunk Neki sok-sok boldog esztendő, jó munkát, erőt, egészséget pártunk, államunk, egész magyar népiünk javára, hogy a ránk váró feladatokat megoldhassuk és bölcs vezetésével diadalmasan haladjunk előre a szocializmus építésének útján.

A DÉLI VÉGEKRŐL

Csepelen, Ózdon, Kis lapuló falvakban, s itt lent, Szegeden, Róla beszélnek bányák gyárak, szövetkezetek, egyetem, Róla mondó dalt a dolgozó férfi, s kislánya, — noha még nem érti ki ő, — édesen mosolyog nevére, a amíg kenyeret szel anyja, hálás emlékezettel ő is Róla gondol, s a nagyobb fiára, — most lett tiszta a nyáron, — kisebbiket az egyetem hívta... — Tanító lesz belőle... — Ő akarja, hogy így legyen!...

Róla dúdolnak a mezőkön tavaszhoz, melesző szelek, — az ő nevével nagyra nőjön a termelészvetkezet! — Mondják a csongrádi elvtársak s szemökben az öröm ragyog. Zászlájért versenyben állnak egymással a traktorosok. A Kombínálban ifjak, lányok boldog ajkáról száll a dal, — Őt dícséri, bármire járok, öreg és fiatal. — Őt dícséri, bármire járok falu és város népe, Őt a legjobb elvtársat, barátot, fardadhatatlan nevelőt. Őröla susognak a tölgyek, Őt köszönti a büszke bérc, a hatvanegyesztendő bölcsét, a népet élő vezért. S idelet, a déli haláron, hol két világ ér össze, itt vigyázó harcosok köszöntik az első harcost, Rákosit.

— Rákosi elvtárs! Számíthat ránk! Mi itt, a déli végeken megállunk a helyünk! Százszáz nevében szol most énekem. Hiába acsarg az orlás, soroktól zárak, mint a fal, egy emberként dolgozik, s harcol belénkért öreg, s fiatal, hogy terüljön mind valóra válnon, ne zavarhassa senki meg munkánkat... — A déli határon éberen őrködik Szeged.

Petrovácz István való jártasságukat, részenként és

Pártalapszerveink irányításától függ az egységes párt és DISZ népnevelő-hálózat jó munkája

1953 februárja új eseményeket hozott az egyetemi ifjúság életében: egységes párt- és DISZ népnevelő hálózat épült ki. Hallgatóink nagy lelkesedéssel vették tudomásul, DISZ fiataljaink a párt újabb gondoskodását, szeretetét látták ebben a tényben is.

Egy hónap munkáját vizsgálhatjuk még csak, és bár az idő nem nagy, mégis azt mondhatjuk, hogy már is komoly eredmények születtek. DISZ-szervezeteink szinte kétvétel nélkül érezték a felelősséget, amit a népnevelő hálózatnak az az új áttekintése rájuk ró. Nem volt számukra közömbös az a kérdés, hogy kik lehetnek azok a DISZ népnevelők, akik azt a fontos és meg-tízszelű feladatot kapják, hogy a párt közvetlen irányítása, vezetése mellett végezzék népnevelő munkájukat.

Pártalapszervezeteink is érezték a felelősséget, a DISZ munkájával való foglalkozás fontosságát. Bár vezetőségi üléseken foglalkoznak a népnevelő munkával, a népnevelő értekezletek színvonalát fokozatosan emelkedik, de még vannak komoly hiányosságok. Ilyen a népnevelők módszertani segítése. Itt most természetesen nem arra gondolok, hogy külön u. n. „Módszertani előadást“ kellene beiktatni, hisz eddigi tapasztalataink világosan mutatják, hogy ez nem helyes, mert a módszert nem lehet a tartalomtól elválasztani, hanem minden egyes népnevelő értekezleten az egyes felmerült kérdésekkel kapcsolatban kell egy-két módszertani útmutatást adni.

Egy gyakorlati példával szeretném megmutatni, hogy egyes esetekben milyen sokat jelent egy új módszernek az alkalmazása. Az Orvosegyetemi alapszervezet egyik népnevelő értekezletén arról számoltak be az elvtársak, hogy a hozzájuk tartozó hallgatóknál mechanikusan történnék az április 4-i felajánlások. Nem értik a hallgatók a felajánlások elvi jelentőségét, s több esetben semmitmondó felajánlások születtek. A pártalapszervezet komolyan foglalkozott a kérdéssel és úgy látta, hogy új módszert kell alkalmaznia a népnevelőknek a munka eredményessége érdekében. Ezért a következő napokban a népnevelők között néhányszor behívták, megbeszélést vélték a kérdést, és igen részletes anyagot és irodalommal ellátva felkészítették őket kiselőadások megtartására, amit saját DISZ-csoportjukban tartanak, és amelyek keretében a felajánlások jelentőségének megmagyarázása mellett egy-két jó példát is felhoznak, hogy milyen egy jó felajánlás. A következő népnevelő értekezlet élénk és hívós volt, mert a népnevelők beszámoltak tapasztalataikról, javaslatokat tettek a munka további javítására. Az Orvosegyetemi alapszervezet munkája komoly példa arra, hogy a népnevelőkkel való foglalkozás, a különböző módszerek alkalmazása, ha az jól van megvalósítva, a munka színvonalának emelését eredményezi.

Bartók Istváné
EPB. agit. prop. titkár

Druzin elvtárs előadása az Ady téri Egyetemen

Március 2-án, már kora délután megtelt hallgatókkal a Szegedi Tudományegyetem nagy előadóterme. Egyetemisták, főiskolások, professzorok gyűltek össze, hogy meghallgassák Valerij Pavlovics Druzin elvtárs, a filológiai tudományok kandidátusának előadását. A pár perces két óra után érkező Druzin elvtársat, viharos taps fogadta, majd Baróti Dezső elvtárs, a Bölcsészettudományi Kar dékánja, a Szegedi Egyetem fiataljai nevében meleg szeretettel üdvözölték.

Druzin elvtárs válaszában ezeket mondotta:

— „Engedjék meg, hogy átadjam a Magyarországon tartózkodó szovjet kulturális küldöttség forró üdvözlését. Nagyon örülök annak, hogy megismerkedhettem a szegedi egyetem tanáraival, fiataljaival. Alkalmam volt sok helyen járni Magyarországon. Megismerkedtem munkásokkal, szövetkezeti és egyéni dolgozókkal, értelmiségiekkel. Láttam, hogyan építi a magyar nép boldog jövőjét. Ehhez szerelmém mi is hozzájárulni.“ fejezte be üdvözlő szavait Druzin elvtárs, majd megtartotta a „Szocialista realizmus néhány problémája“ c. előadását. Az előadásból a szegedi egyetem tanárai, fiataljai igen sok olyan szempontot merítettek, amely elmélyíti a szocialista realizmusban

egészeben bővebb ismeret nyertek a szocialista realizmusról. Druzin elvtárs beszédében példát adott a jó előadásnak a hallgatók és az előadó közötti eleven kapcsolat, megismerkedés. Druzin elvtárs előadásában beszélt az irodalom pártosságáról, a világnézeti tisztánlátásról, az öncélú művészetéről, a szerelem ábrázolásáról a szocialista-realista alkotásban, a tipizálásról, a forma és tartalom viszonyáról. Az előadás minden pontja nagyban előre vitte a hallgatók ismeretét a szocialista irodalom tanulmányozásában.

Szánni nem akartó tapssal köszönték meg mind a fiatalok, mind a professzorok Druzin elvtárs igen értékes előadását. Majd rövid szünet után több kérdési intézkedések Valerij Pavlovics Druzin elvtárhoz, a feltett kérdések, mind a szovjet irodalommal, a szovjet irodalom elmélettel voltak kapcsolatosak. Druzin elvtárs válaszában alaposan és egy tudós gondossággal felelt a hozzáintézt kérdésekre. Minden egyes választ hosszantartó tapssal fogadják a hallgatók.

Druzin elvtárs tanítását a jövőben felhasználjuk az olvasmányok értékelésében a valóság megismerésében, a bölcsészettudományi karon, mind a többi karokon. Druzin elvtárs előadásával nagy léptekkel haladtunk előre a szocialista realizmus

HISZEK A NÉPBN!

A nép akkor már egy szer-egyszer jelt adta féltelmés erejének. „A csavargók egyre vakmerőbb tettekre vetemedtek.“ — írja 1848 januárjában az egyik pesti lap. — A szegények ezek a csavargók, kiket zavar. A gúsb hajszolt a szörnyű éhínség. „Atyám élmón, da aggodalmait, féltelmét a parasztladástól; ter-vezette hogy legjobbnak volna családostul nagyvárosba, példának okáért Bécsbe húzódní.“ — írja Lónyay Menyhért emlé-kezéseiben március 10-e eseményeiről szólva. Rá-koson tízezres tömegek-ben gyülekeztek a pa-rasztlók — vásárra, Be-le-bevegyültek a pesti tüntetők tömegébe is, ki-váncsiságból, véletlen-ből. Szárnyára kapja a hír szerte a hazában a szörnyű eseményt: negy-venszer paraszt zavarrá-ban áll s Petőfi zavarrá-elindult. Persze a félt-tem rónálása volt ez — remegtek nemesek a rá-juk zúduló néptőlétől — s a pozsonyi ország-

gyűlésen, a haladók és maradak egyaránt en-féltelmés erejének. „A nek a feltartóztatásra szavazták meg a forra-dalmi ifjúság követeléseit.“ Petőfi lelkesült a nép-ért, mert tudta, hogy a szabadság szent ügyét csak annak erejével vi-hetjük diadalra. Neki szentelte kezdetül fogva minden sorát. „A költé-szet nem társalgó terem. Hová fecsegni jár a ifra nép. A társaság a emenszedett paréja; Több a költészeti! olyan épület, mely nyitva van boldog-boldogtalannak. Mindenki, ki imádkozni vágy, Szóval: szellegy-ház a hova belépni Bocs-korban, sőt meztől is szabad.“ S mert írásá-vai egy volt az élete — neki szentelte egész éle-tét.

Különösen most, a márciusi napok után szí-ladul meg belé vete-l hite, mikor — bár elma-radoztán megdöbbenő-tanujelét adta — nem egyszer annak, hogy lát-ja a némasság szemfény.

vesztő játéka, s nem hagyja a jussát, elége-dellen az írói maaszt-ként nagylelkűen adomá-nyozott szabadsággal, mert nincstelenségében mire sem mehet a jogá-val. Pesten egy rög-gel falragasok jelennek meg a házakon: kenyeret a népnek! S gyűléses hív-tak a polgártársakat. „Homályos éjeltű“ em-be-rek léptek a szöszékre, s monarchia Európában egyik holmi oszlozkodási elveket kezdett hirdetni a mindig növekvő tömeg-nek, majd másik váltót ta fel a zajos tetszések közt lelépő s javaslat-ba hozta, hogy meg kell tagadni a házbérfizetést. Indokait már a tengerre-nőt sokaság viharos tetszettel fogadta. A tizen-kétmillió jobbágyból csak a vagyonsok gazdák örül-tek az örökülátágnak. A nagyobb rész — a sehon-nai zsellérek, a pusztai zsellérek — családostul figyelték a fejleménye-ket. Biharban, Békésben

fellázadtak, a sajtó le-kommunizálta őket. „Főlkámadó a ten-ger, a népek tengere.“ — Petőfi régtóta várta a pillanatot, s készült rá, Hivatott vezérnek érezte magát, képviselőnek lé-pet fel szülőföldjén, a Kiskunságban. A respub-lica, a köztársaság esz-ték a köztársaság zászlaja alá to-borozta seregét, mert „a rek léptek a szöszékre, s monarchia Európában egyik holmi oszlozkodási elveket kezdett hirdetni a mindig növekvő tömeg-nek, majd másik váltót ta fel a zajos tetszések közt lelépő s javaslat-ba hozta, hogy meg kell tagadni a házbérfizetést. Indokait már a tengerre-nőt sokaság viharos tetszettel fogadta. A tizen-kétmillió jobbágyból csak a vagyonsok gazdák örül-tek az örökülátágnak. A nagyobb rész — a sehon-nai zsellérek, a pusztai zsellérek — családostul figyelték a fejleménye-ket. Biharban, Békésben

telességének tartja egy-egy követ hajtaní rá-m“. E sorsra jutott a vérbeli forradalmár a botcsinálta forradalmárok között. Ellenjelöltje, egy refor-mátus pap fia, semmi nemű kortesfogástól nem riadt vissza. Az híresz-telte, hogy Petőfi sze-ríni nem lesz addig bé-ke, míg az ország vissza nem száll a tötökre, aki ké a honfoglalás előtt volt, hogy Petőfi a musz-lákak spionja. Mivel pe-dik a sikerben így sem volt biztos, teletta hor-rai, pilinkával az egész várost. Kis híja, hogy agyon nem verték a köl-tőt.

Petőfi életének talán a legválaszagosabb pillanata volt ez. A nép tasztotta el magától akieft írt és élt. Olyan pillanat volt ez, hogy megtörhetett volna eddig töretlen élet-útja. Kijábrándulhatott volna a bálványból. Ő nálon őt. S ha eddig e sorokat veti papírra: „de én azért nem a né-

pet kárhoztatom, hanem deni!“ Petőfi nyílt szemmel két egykor a törvény és a isten egyaránt megle-lásra készült való: a nép kolat... a nép én elő-tem szent, mert győnge-mint az asszony s mint a gyermek. — Dícsértes-sék a nép neve most és mindörökké! Szívteszter is, „Az apostol“ hóse, mután a pap és a föl-desúr fellázította ellene a népet, mely tegnap még atyjának nevezte s ma már küzte a faluból, egy pillanatra sötét gon-dolatokba merült. De csak egy pillanatra. „Ez hát a nép! — kiáltja föl. Ez hát a nép, melyet én imádozok. Amelyért élni és halni akarok! Itten volt ezredév előtti... De sem-mi, semmi, ezredév után. Majd nem lesz ilyen; még most gyermek ő, ki hogy az ingta-n'pet el tudatosá nevelje. E'e. ténak, mely nem torz és csontka, hanem be'ezett és teljes, egyetm' tim-nikus sorba fogható össze a tanúsága a mai ember számára: Hiszek a népben!

Vajda László.

Feledhetetlen 1919

Az orosz munkások és matrózok 1919-es feledhetetlen hősi harcát eleveníti meg a Magyar Szovjet Barátsági Hónap keretében beülv bemutatott „Feledhetetlen 1919” című film. Az intervenció és a belső reakció kalandjainak népeellenes merészkedése feledhetetlenül emlékeztetünkbe idézték a fiatal szovjet állam heorikus küzdelmét az emberi létért, a boldog jövőért és megerősített minket az osztály-ellenességgel és a külső ellenséggel szemben folytatott harcunkban. Megérettük a szemünk előtt lejátszó eseményekből, hogy a Putyilov-gyári munkásoknak és a Balhengeri flotta matrózainak vére érvünk is folyt a Krasznaja-Gorkán. A Krasznaja-Gorka nemcsak Kronstadt és Pétervár, hanem a mi jövőnk kulcsa is volt. Minden becsületes magyar egyetem hallgatójának öntudatlanul is fel kell vetődnie a kérdésnek: vaj-

jon a magam munkahelyén helytálló-e úgy, mint Sibájev matróz, vajjon vagyok-e olyan szigorú bíráló hibáimnak, mint Sibájev matróz s ha igen, véghez tudom-e vinni azt, hogy jóvá tegyem úgy, mint Sibájev matróz. Gondolkozunk el ezeken mindannyian. Gondolkozunk el azon, vajjon kinek köszönhetjük azt, hogy a gorkaji „egyetemi évek” pékműhelye, nyomtatványja helyett a szegedi Béke-épület, az Ady-éteri Egyetem, a Központi Egyetem... korszerűen, kényelmesen berendezett termek állnak rendelkezésünkre s nekünk csak egy feladatunk van, amit mindendron végre kell hajtani, a tanulás feladata. Tudjuk kinek köszönhetjük és soha el nem múló hálával gondolunk a 19-es harcok hős népére és nagy vezéreire: Lenin és Sztálin elvtársakra.

KERÉNYI GYÖRGY

JELNET A „FELEDHETETLEN 1919” CÍMŰ FILMBŐL

Jogi kari fiatalok, leplezzétek le a soraitokban megbújt rendbontókat, munkafegyelmet lazítókat

A Jogi kar I. évfolyamának hallgatói az első félév folyamán nagy fejlődésnek mentek keresztül és komoly eredményeket értek el a félévi vizsgák alkalmából. De az egész évfolyamnak az eredményeit leírni és beszélni az újabb tapasztalható fegyelmetlenség és rendbontás.

A marxizmus-leninizmus előadásokról sorozatosan elkészik az évfolyam és időnként arra hivatkoznak, hogy a tanár elvtársak később engedik ki az évfolyamot az előadásról. Ha meg is történt, hogy egy-két perccel csondítás után fejezte be a témát a professzor elvtárs, ezt a rendbontók és lógósok arra használták fel, hogy 8-10 perccel a csondítás után is csavarognak az utcán, pedig az ifjúság zöme időben be tud érkezni.

Az I. évfolyam túlnyomó része tehát fegyelmetlen és kötelességtudó. Ez a túlnyomó rész érezteti kötelességének azt is, hogy élesen bírálja meg a lógósokat és ne tartsa, hogy egyesek miatt az egész évfolyamról rossz vélemény alakuljon ki. A bírálókban a párttagok és DISZ-tagok járjon elől jó példával. Az ilyen hibákkal szemben való fellépés elmaradhatatlan. Liberalizmus és más Farkas elvtárs felhívta a figyelmet arra, hogy ennek elmaradása ellen is élesen fel kell lépni az egyetemeken.

A marxizmus-leninizmus előadások a fiatalok nagyrésze feszülten figyel és alapos jegyzeteket készít. Különösen áll ez az SZKP XIX. kongresszusáról tartott előadásokra. Annál türethetlenebb, hogy egyes hallgatók (főleg a hátsó padokban ülők) nem jegyzetelnek, hanem mással foglalkoznak: esznek, a pad alatt olvasnak, beszélgetnek, vagy levelet írnak. És erre éppen a SZKP XIX. kongresszusáról szóló utolsó előadásokon figyeltünk fel. De előfordul ez más órák is.

Csak két példát említünk meg a többi közül. Lőrinczi Attila I. éves joghallgató pl. Antalffy professzor előadásán (ami a marxizmus előadás előle volt) levelet írt a feleségének. Az Antalffy óra anyagát pedig a marxizmus-leninizmus órára másolta le. A marxizmus-leninizmus órák összesen mintegy 10 sort jegyzetelt.

Lőrincziné az a tevékenysége nem zavarja a szomszédját, mert szomszédja is mással foglalkozott. Szomszédját, Tóth István I. éves joghallgatót legfeljebb az előadó zavarja, mert ő meg a marxista előadás közben írt levelet. Hogy ennek a levélírónak milyen a politikai és erkölcsi állapota, annak jellemzésére néhány sor írtunk az óra készítő

„feljegyzéséből”: „Kedves Kati! Egy pokolian unalmas marxista óráim van. Persze ne úgy értsd a levélírást, hogy az unalmassal a kevésbé unalmas helyettesítem. Azért írok most, amikor éppen az amerikai imperialisták gazdaságáról van szó, hogy valami lekösse a figyelmemet. Most a legnagyobb helyezés jutott osztályrészemül, ami — csak most jöttem rá — elég unalmas szórakozás. ... Termelés növelése, cári Oroszország elmaradott volt, a szocializmus létrehozta a legmodernebb szülőanyját, erőművet, stb. Munkaverseny, Sztálinmozgalom, Míg a körömetem vágtam, minden mára sokat emelkedett. ... Node most menjünk tovább 80-100 km-re Szegedre. Vártalak vasárnap, unatkozom egész nap. Sejtetem, hogy egy jól sikerült névnap után nehezen keltsz fel. Igazad volt. Kohászat növelése, villamosenergia, sok tartalékunk van. Munka termelékenységének az emelése, munkafegyelmet. Nem felesleges dolog ezt a „jegyzetkészítést” leközölni. Legalább látjuk, hogy van olyan ember is, akinek hallatlanul unalmas dolog a kommunizmusba való átmenet hatalmas, ragyogó perspektívája; aki unja „az amerikai imperialisták gazdaságát” hallgatni és nyilvánvalóan úgy érzi, hogy a Koreában baktériumbombát dobáló, békés gyermekek, asszonyok és aggok ezreit elpusztító amerikai gengszterek gazdaságáról beszélni: üres fecsegés. Azt hallgatni „elég unalmas szórakozás”, egy marxizmus órák jelen lenni pedig „henyítés”.

Tóth István másik szomszédja nyilván látta, hogy Tóth mit firkál és, hogy az előadás alatt 5-10 perccen át karjára hajolva böböl, vagy unatkozva nézeget össze-vissza. A szomszéd azonban el volt foglalva saját magával, nem törődött a mellette ülővel. Sőt, amikor az óra végén számunkérték Tóth Istvántól, hogy mit csinált óra közben, ő is és az egész környék vilámgyorsan eltűnt az előadó terem hátsó padjából. Ez már nem is közösségtelen magatartás, hanem bűnpártolás, a felelősség alól való kibúvás.

Tehát fokozni kell az éberséget és fel kell számolni az ilyenféle klikkeskedést. Lőrinczi Attila és Tóth István ellen fegyelmi eljárás van folyamatban. De nem elsősorban az egyetemi Fegyelmi Szabályzat alkalmazásával kell a Jogi kar I. évfolyamán rendet teremteni, hanem az öntudatos ifjúságnak saját magának kell olyan lélektörténeti kitalálást, amelyben lehetetlennek válnia a lehúzó, élvezet-hajás, fegyelmetlenség és hazafiatlan komolytalan élet.

Igy készülők április 4 méltó megünneplésére

Az országos és helyi sajtóból nap, mint nap értesítünk azokról a nagyszerű felajánlásokról, amelyekkel a magyar dolgozó nép egyik legnagyobb ünnepére, a felszabadulás ünnepére készül, hogy megmutassák szeretetüket a Szovjetunió és a hazánkat felszabadító Vörös Hadsereg iránt.

Karunk dolgozói az oktatómunka színvonalának emelésével készülnek április 4-e méltó megünneplésére.

Mint az Állam- és Jogtörténeti Tanszék dolgozója április 4-i felajánlásomat a tanszék többi dolgozójával együtt tettem meg. A Tanszéki dolgozók kollektív felajánlása egy módszerbeli újításban áll. Az I. évfolyam hallgatói hiányos történelmi előképzettségének pótlására, valamint a folyamatos tanuláshoz ellenőrzéssel való biztosítására a tanszék bevezette a minősített heti illetve havi kötelező referálás módszerét. A tanszék által kötelezett hallgatók hetenként, illetve havonta számot adnak felkészültségükről, eloszlathatják az anyagra vonatkozó félreértéseiket, stb.

Ez az új oktatási módszer fokozott munkát követel a tanszéki dolgozóktól. Tanszékünk dolgozói azonban — s így magam is — örömmel vállaljuk ezt a munkát, mert ezzel elősegítjük a szakmailag és politikailag fejlett jogász-kader-nevelés ügyét.

Szegedi Katalin, egy. tanársegéd

Hogyan teljesítem felajánlásomat

Április 4-re, hazánk felszabadulásának évfordulójára vállaltam:

1. hogy segítsek könyvtárunk rendezésében, átszervezésében;

2. hogy feladok két Szeged történelmére vonatkozó művet.

Első felajánlásomat eddig csak formálisan teljesítettem. Igaz, hogy három félnapot fordítottam már könyvtárrendezésre, de ezt a munkát nem szerveztem meg jól, a ráfordított időt nem használtam ki eléggé.

Másik felajánlásom célja az, hogy jövő félévi előadásaimból és előkészítőimből ne hiányozzanak a helyi szegedi vonatkozások. Ehhez sokat kell olvasnom, tanulnom, hiszen csak január óta élek Szegeden, nem ismerem a város múltját, jelenét és terveit sem. Ezt a válságot kibővítem még azzal, hogy az Egyetemi Könyvtár által rendelkezésemre bocsátott újságok anyagát bedolgozom a magyar munkásszöveggyűjteménybe, szülő félév végi előadásomba. Eddig már feldolgoztam a „Szegedi Vörös Újság” 1919 március-áprilisi számait.

Igyekszem fogok munkám jobb megszervezésével első felajánlásomat is teljesíteni anélkül, hogy a tanszéki oktató munkám rovására menne.

Második felajánlásom teljesítésében és túlteljesítésében pedig lelkesíteni fog a Tanácsköztársaság hősi szegedi proletárvadásának emléke. Azoké, akik a francia imperialisták által megszállott, újszegedi jugoszláv csapatok által éhségblokádnál vett városban bátran szembeszálltak az ellenforradalommal és szívesen folytatták a termelői munkát.

Keserű Bálint tanársegéd.

A DISZ politikai óra e heti anyagát a „Parasztkérdés”. A következő anyag „A kommunista erkölcsről”.

HIBAIGAZÍTÁS

Az Egyetemi Újság 1953. február 28-i 3. számában a Kritika az Egyetemi Újságról című cikkben értelmezésváró, az értelmet az ellenkezőre fordító sőt hibába került. A megfelelő mondat helyesen: A rektor elvtárs azonnal intézkedett, hogy azokat a tanársegédeket, akiknek konzultációik vannak, engedjék konzultálni.

A cikk utolsó szava helyesen: Szabotőrnek.

SZEGEDI EGYETEM

A Szegedi Tudományegyetem, Orvosegyetem és Pedagógiai Főiskola lapja. Főszerkesztő: TURY GÉZA. Hírdató: Az MDP Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a Tudományegyetem rektora, az Orvosegyetem dékánja, a Főiskola igazgatója. A DISZ és a Szakszervezetek. Telefon: 34-54.

Csongrádmegyvel Nyomdaipari V. Szeged 528. Feltámasztó: Vincze György.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

SZILÁGYI ÉVA,

PAPP IGNÁC.

a Pedagógiai Főiskola I. éves magyar szakos hallgatója. Félévi vizsgáit kitűnő eredménnyel tette le. Különösen kiemelkedő tudásról tett tanúságot a XIX. pártkongresszus anyagának megértésére való ismeretéről. Minden téren példamutatóan végzi munkáját.

a Jogi kar II. éves hallgatója. Szakértésével jött az egyetemre. Rendszeresen, óráról-órara becsületesen tanul. I. félévi vizsgáit jeles eredménnyel tette le. Pártcsoport-vezető, e munkáját is példamutatóan végzi.

Egy DISZ politikai óra

A Szegedi Egyetem 2. száma foglalkozott a DISZ politikai órák jelentőségével. Nézzük meg, milyen tapasztalatokról számolhatunk be az Orosz Intézet II. évfolyamának I. csoportjában tartott első két politikai óra alapján.

Az első politikai órán a kormányhatározatokkal, a Szovjetunió és a Magyar Népköztársaság 1952. évi tervjelentéseivel foglalkoztunk.

Először a politikai órák bevezetésének szükségességéről és közvetlen feladatairól beszéltünk. Az elvtársak kérdéseket tettek fel, néhányan pedig kifejtették véleményüket arról, hogy milyennek is képzelik a politikai órákat, mit is várnak tőlük. A következő felőrlásban felvettem a politikai óra anyagának lényeges kérdéseit. A második órában elkezdődött a vita. Az elvtársak azokról a kérdésekről beszéltek, amelyek vitát váltottak ki (így az igaérő kérdése, a gépállomások részese, különösen pedig az új családvédelmi határozat néhány kérdése). A politikai óra résztvevői megértették a határozatokból, hogy pártunk hogyan alkalmazza a marxizmus-leninizmus elméletét, a tervjelentés számaiból hogyan kell látni a fejlődés útját, a jövőt és közvetlen feladatainkat.

Sokan hozzászóltak, döntő részben az anyá és csecsemővédelemről szóló határozathoz. Látszott azonban, hogy a csoport döntő része még nem olvassa rendszeresen a pártajót, és elsiklik a fontosabb,

egész országunkat érintő események és határozatok mellett. (Például Kiss elvtárs még a mindenki foglalkoztatási családvédelmi határozatból csak az „agglegényadó”-hoz tudott néhány szót szólni; ugyanakkor Fekete és Mészáros elvtársak igen sok példát hoztak fel a mindennapi életből.)

Ennek ellenére a politikai óra eredményes volt, mert a csoport határozatokat hozott a felmerült hibák kijavítására és a csoport életének megújítására. Így:

1. A marxizmus-leninizmus tanulmányozásának biztosítása érdekében szerda helyett mindenki hétfőre közzé el kötelező jegyzetét marxizmusból. Ezt egy bizottság ellenőrzi. Így több idő jut a szeminárium elvtársi segítség nyújtására is.

2. A csoport tagjaiból néhányan minden 2 hétben faliújság cikket írnak az aktuális külpolitikai kérdésekről, szocialista építészeti eredményeiről (külön az ipar, a mezőgazdaság, kulturális és tudományos életünk területeiről) és ennek kapcsán a mi egyetemünket érintő kérdésekről.

3. A politikai óra eredménye volt, hogy a DISZ csoportvezetőknek feladatává tette a tanulmányi feladatok végrehajtásában mutatkozó lazasságok harcos és következetes fel-tárást és az elvtársi segítség-nyújtás helyes irányítását, amiért felelősséggel tartozik.

Klett József

Szabotálta a tanulmányi fegyelmet egy csoportvezető — kulák a vőlegénye

Nagyon sok esetben tapasztaltuk, hogy milyen káros, ha eredményeink elbizsékodottá tesznek bennünket. Káros azért, mert hajlamosak vagyunk ilyenkor arra, hogy a munka során előforduló nehézségeket ne a maguk realitásában mérjük fel és így nem készülünk fel előre azok leküzdésére. Káros azért is, mert ilyenkor könnyen elfelejtjük, hogy az ellenség nem nézi tétlenül munkánkat, hanem valamilyen formában mindig arra törekszik, hogy eredményeink elérésében gátoljon bennünket, igyekszik zavart kelteni. Arra vonatkozóan, hogy az ellenség tevékenységével állandóan szemben kell állni, elég a legutóbbi Szegeden történt példát is bizonyítékul felhozni, amikor a közellátás terén tervszerűen megszervezett felvásárlással igyekezett az ellenség elégedetlenséget kelteni dolgozóink sorában.

De hozhatunk egyetemenk életéből is példákat arra, hogy a hibák megőlt legtöbb esetben az ellenség keze találhatók. Az I. félévben az I. éves vegyészeknél igen rossz volt a munkafegyelmet. A pártcsoport-vezetőnek feltűnt, hogy igen sok a hiányzó, viszont ugyanakkor a Tanulmányi Osztály nem tud a hiányzásokról. Mikor jobban megvizsgálta a dolgot, kiderült, hogy az egyik tanulmányi csoportvezető, G. Tóth Róza sorozatosan nem jelentette a hiányzásokat a Tanulmányi Osztálynak. Egyik barátjának, Farkas Máriának például 14 óra hiányzását nem írta be az ellenőrző könyvbe és nem is jelentette a Tanulmányi Osztálynak. Farkas Mária

egyébként felelősségrevonástól való féltetésben még olyan indítványt is tett a pártcsoport-vezetőnek, hogy ha nem jelenti tovább ezt az esetet, hajlandó kifizetni azt az összeget, amit ezért a hiányzásért a Tanulmányi Osztály ügyis levonna az ösztöndíjából. A tanulmányi csoport-vezető szabotálása idáig súlyosztotta a fegyelmetlenkedő viszonyt az I. éves vegyészeknél.

Később az is kiderült, hogy G. Tóth Róza nem véletlenül végezte így tanulmányi csoportvezetői feladatát. Vőlegénye, kinek 200 hold földje volt, nyilván nem arra buzdította, hogy igyekezzen minél jobban küzdeni a tanulmányi fegyelmet megszilárdításért, hanem arra, hogy ahol csak tudja, gátolja annak elérését, akadályozva ezzel a mindannyiunk elé kitűzött célt, a jó szakemberré válás megvalósítását. Az I. éves vegyész évfolyam DISZ-vezetősége és pártcsoportja sokat tudott ebből. Nem árt azonban, ha a többi DISZ szervezetünk is leszűrje magának a tanulságot ebből az esetből. Ha a munkánkban előforduló fogyatékoságokat, hibákat takargatjuk és nem küzdünk azok megszüntetése ellen, amint ez nagyon sok helyen tapasztaljuk, akkor tág teret nyitunk az ellenség munkájának, növeljük annak a lehetőségét, hogy romboló munkát végezzen. Ha viszont a hibákat őszintén feltárjuk és megvizsgáljuk, hogy milyen tényezők okozzák előfordulásukat, könnyebben felfedezzük az ellenséget és könnyebben fel is tudjuk venni a harcot ellene.

Mária Fereye